

Yazar: Ramazan YILMAZ

Alay etmek

Ýslâm, insana deđer verir ve insanýn en güzel þekilde olmasýný ister. Bu nedenle yüce Allah (cc), kendisini inkâr edenlerin bile rahmet, geređi rýzýklarýný vermekte, onlarýn, dünya ve ahirette sýkýntýya düþmemeleri için ayetlerini göndererek onlarý acýklý azaba karpý uyarmaktadýr. Yüce Allah (cc), kullarýna “Ey insanlar” diye en güzel þekilde hitap etmiþ, onlarla alay etmemiþ, azgýnlýđý yol edineler dýpýnda, kimseyi hakir görmemiþtir. Bu nedenle yüce Allah’ýn kullarýnýn da birbirleriyle alay etmemeleri, birbirlerini hakir görmeleri gerekir ki yüce Allah iman edenlere hitapla Müslüman olmayanlarla en güzel bir þekilde tartýpmalarýný istemiþtir. “Hikmetle ve güzel öđütle Rabb’inin yoluna çađýr ve onlarla en güzel biçimde mücadele et, þüphesiz Rabb’in, ipte yolundan sapanlarý en iyi bilen O’dur ve O, hidayette olanlarý da en iyi bilendir.” (Nahl, 125) Müslümanlar, Allah yoluna davet ederken en güzel þekilde hareket edilmeli, insanlarýn eksikliklerini yüzlerine vurup onlarý küçük düþümemelidirler ki, vahye uygun olan budur. Alay etmek, en güzel biçimde yaratýlan, onur ve þahsiyet sahibi insanlarda bulunmamasý gereken, kipide böbürlenme ve kendini beđenme duygusunu tezahür ettiren, kipiye, þakalarýný eksik, hor ve hakir görmeye sevk eden, onu, insani vasýflarýndan soyutlayan düþük ve seviyesiz bir söylem ve tavýrdýr. Alay etmek, bir acziyet ve olgunlaþmamýþ bir kipilik sorunudur; acziyet içerisinde bulunan, onurlu bir kipiliđe sahip olmayan kimseler, þakalarý ile alay ederek kendilerini öne çýkarmaya ve gündemde tutmaya çalýþýrlar. Ýnsanlarýn, yaratýlýpta sahip olduklarý eksiklik ve kusurlarý ile alay etmek, yüce Allah’ýn yaratýpýný beđenmemek olduđundan küfürür. Ýnsanlarda, sonradan iradeleri dýpýnda olupan eksikliklerle alay etmek, onlarýn onur ve haysiyetleri ile oynamaktýr ki bu, gayri insani bir tavýr ve oldukça onursuz bir davranýptýr. Ýnsanlarýn yaptýklarý yanlýþ iplerle ya da yanlýþ görülen durumlarý ile alay etmek, kendini ön plana çýkarma, acziyetini gizleme çabasýdýr. Oysa sađlýklý bir ruh yapýsýna, onurlu bir kipiliđe sahip olan kimseler, insanlarýn hatalarý ile alay etmez, onlara dođrularý en güzel þekilde gösterir,

onları doğru olana yönelmeye çalışırlar. Alay edenler, sağıksız, bozuk bir ruh yapısına sahip kimseler olduklarından, sağıksız ruhlarının tatmin etmek için başka insanlarla ve hayvanlar ile alay ederek tatmin olmaya çalışırlar. Onlar, başkalarının zıllıklarını, rencide olduklarının nemesi, onların da bir duygu tabiiyetleri, bir bahsiyet sahibi olduklarının dışları, tek dışlılıkları, kendilerini eğlendirip tatmin olmak, karılarındakini kılınmaz. Başkalarının duygu ve onuruyla oynamaya, onları kılınmaz, onlarda ayıp ve kusur aramaya neden olan alay etmek duygusu, kendilerini beğenip başkaları üzerinde baskınlık kurarak, kılınmaz, maddiyet ve fahişlikleri bir sıfatı olduğundan Mıslmanlar, bu vasfı üzerinde bulundurmazlar. Mıslmanlar, insanlarla alay etmezler Rablerine iman etmiş Mıslmanlar, hiçbir şekilde başkaları ile alay etmez, bu kılınmaz ve kılınmaz, kılınmaz, hata ile baskınlık bir duruma dışlılıkları halinde ise derhal tevbe ederler. Mıslmanlar, başkalarında gırdıkları kimi davranıp ve sızil bozukluk ve eksikliklerle alay etmez, kılınmaz en gızel şekilde uyararak onların giderilmesi için çalışır, doğru olanı ortaya koyarlar. Mıslmanlar, kılınmazın fiziksel ve ruhsal eksiklikleri ile ise, bu eksikliklerin yaratılıpta ya da sonradan kimi hastalıklar nedeniyle olduğunu bilirler, ima yolu ile de olsa hiçbir şekilde alay etmezler. Başkalarında ayıp ve kusur arayıp onlarla alay etmek, gayri insani bir duygu olduğu gibi aynı zamanda gayri İslamidir de. Bu nedenle yüce Allah (cc), Mıslmanın başkaları ile alay etmelerini yasaklamış, alay etmenin insanı imandan çalıştırır fısk dışlılıkları, receğini bildirmiştir. "Ey iman edenler, bir topluluk başka bir toplulukla alay etmesin, belki kendilerinden daha hayırlıdır ve kadınlar da başka kadınlarla (alay etmesinler), belki onlar, kendilerinden daha hayırlıdır. Birbirinizi ayıplamayın ve kılınmaz, lakaplarla çalıştırmayın; imandan sonra fısk adı kılınmaz, dış ve kim tevbe etmezse, ipte onlar, zalimdirler." (Hucurat, 11) Mıslmanlar, insanlarda gerek yaratılıpta olup kusurlar, gerek sonradan istem dışı eksiklikler ya da kılınmazda gırdıkları yanlıp ifade ve davranışlarla alay etmezler. Onlar, rahmet elçileri olmaları nedeniyle insanlarda gırdıkları kılınmaz her türlü yanlıp en gızel şekilde gidermeye, en gızel gıstermeye çalışırlar ki, vahyin gönderiliş amacı da bundan başka bir şey değildir. Tımm Risalet nderleri ve onların izlerini takip eden Tevhid erleri, hayatları boyunca doğruları ortaya koyarak insanların yanlıp sızil ve fiillerinden dışlılıklarıyla çalıştırmayı çalıştırdı.

Onlar, bu uğurda yanlyplaryny düzeltiltikleri insanlardan tepkiler görmelelerine, hakarete uğramalaryna ve eziyet görüp; ipkenceye maruz kalmalaryna rağmen insanlaryn yanlyplary ile alay etmemiplerdir. Rasulullah (as) de, babkalaryny küccedil;ümseyip alay etmenin kiünah olarak yeteceğini ifade etmiptir. “Kiünah, Müslüman kardeplerini küccedil;ümsemesi, günah olarak yeter ” Müslümanlar, süzleriyle kimse ile alay etmeyecekleri gibi ima ve tavylaryyla da alay sayylabilecek davranlyplardan kaüccedil;ynmalydylar. Bir gün Hz. Aipe (r.anha), konuğtuğu bir kadyny Rasulullah (as)’a tarif ediyordu ve eliyle boynu iparet edip “Boyu bu kadary” dediğinde Rasulullah (as) ona: “Büyle yapma, bu onunla alay etmektir ” buyurdu. Yüce Allah (cc), Müslümanlaryn yeryüzünde mülayim olduklaryny, kendilerine laf atan cahillerle bile alay etmediklerini ve üstelik güzel bir selamla onlardan ayrlydylaryny bildiriyor. “Rahman’yn kullary o kimselerdir ki, yeryüzünde mülayim yürürler, cahiller kendilerine hitap ettikleri zaman ‘Selâm’ derler.” (Furkan, 63) Müslümanlar, insanlarla alay etmezler, eksik görükleri peyleri en güzel bir bekilde gidermeye, Haky tebliğ eder, insanlary içerisinde bulduklary durumdan kurtarmaya çalypylar. Bu, Müslüman olmanyn, yüce Allah’a teslim olmanyn gereğidir. “Affy tut, iyiliği emret, cahillerden yüzçevir.” (A’raf, 199) Müslümanlar, değil insanlarla alay etmek onlar, kendilerine yakypan bir tavyla hareket ederler ve kendileri ile alay edenlerle bile alay etmezler, çnkü alay etmek Müslümanlaryn değil, kâfir, müprik, münafyk ve fasyklaryn vasydyr. Alay etmek, müpriklerin, kâfirlerin vasydyr Ynsanlarla ya da diğer canlylarla alay etmek kâfir, müprik, münafyk ve fasyklaryn bozuk ve onursuz bir vasydyr. Onlar, kendilerini diğer insanlardan üstün görükleri, insanlary apağyladyklary için onlary küccedil;ümserler ve onlarla alay ederler. “ Sadakalar konusunda Müslümanlardan gönüllü verenleri ve onlar, güccedil;lerinin yettiğinden bapka bulamayan kimselerdi; ipte onlarla alay ediyorlardy. Allah da onlary küccedil;ük düpüptür ve onlar için acyklly bir azap vardyr.” (Tevbe, 79) Varlyklary ya da kimileri bilgileri ile pymaran kâfir, müprik ve münafyklar, kendilerinden varlyk ve bilgi olarak eksik olanlary küccedil;ümsemipler, onlarla alay edip eğlenmiplerdir. “Kâfirler için dünya hayatly südür; onlar, iman edenlerden bazylaryyla alay ederler, oysa takva sahipleri, kyamet günü onlaryn

üstündedirler. Allah, dilediği kimseye hesapsız rızık verir.” (Bakara, 212) Kaş göz kърparak insanları hakir görüp çekiptirerek insanlarla alay edenler, elbette ki Müslüman olamazlar. Çünkü Müslümanlar, hiçbir şekilde insanlarla alay etmezler, onların küçümsemezler. Böyle bir tavır, gereğince ya da hiç iman etmeyenlere mahsus bir tavırdır. “Her çekiptirip alay edenin vay haline! O ki, mal toplayıp onu saydı durdu; malının, kendisini gerçekten ebedi yapatacağını sanıyor. Kesinlikle o, Hutame’ye atılacaktır; bilir misin Hutame nedir, Allah’ın tutuğturulmuş atepidir ki, gönüllerin üzerini sarar. Muhakkak ki o, onların üzerine kapatılacaktır, uzatılmış direkler arasında.” (Hümeze, 1-9) Mallarıyla böbürlenenler, mali yönden kendilerinden zayıf olan kimselerin arkasında konup, onların hafife alarak alay ederler. Böyle yapanlar, Müslüman oldukları iddia etseler bile, insanların arkadan çekiptirmeleri ve böbürlenip kibirlenmeleri nedeniyle ateptedirler. “Arkadan çekiptiren, söz tabıyan,” (Kalem, Bazı kimseler, kendilerine rızık veren Rab’lerinin indirdiği Kur’ani esaslara iman edip o rızıkları, Allah’ın kullarına infak edecek yerde o rızıklarla azgınlımlar, kibirlenip böbürlenerek Allah’ın kullarıyla eğlenerek alay etmiplerdir. Kendi yaratılışlarını unutarak azımlar, bu azgınlıkların, böbürlenip kibirlenmelerini de beytan onlara süslü göstermiştir. “Pimdi sor onlara, onlar mı yaratılışça daha kuvvetli yoksa bizim yaratılışımız mı? Püphesiz Biz, yapıpkan çamurdan onların yaratık. Bilakis sen yapırdın ve onlar alay ediyorlar.” (Saffat, 12) Tevhid şirk mücadele tarihi boyunca küfür ve şirk ehli, kendilerine Hakkı getiren rasulleri önce alaya alıp onların toplumun gözünde küçük düşürmeyle çalımlar, daha sonra hakarete bağlamışlar, bununla da yetinmeyince ve Tevhidi daveti durduramayınca saldırmaya bağlamışlar, rasullere ve Tevhid erlerine baskı ve zulüm yapmışlardır. “O, gemiyi yapıyordu ve yoruluyordu, kavminin ileri gelenleri onun yanından geçip gittikçe onu alaya alıyorlardı. Dedi ki: ‘Payet bizimle alay ederseniz, artık gerçekten biz de alay ederiz, sizin alay ettiğiniz gibi.” (Hud, 38) Küfür ve şirk önderleri, azgınlıklarında sınırlı tanımımlar, kendilerine gelen rasulleri inkâr ederek onlarla da alay etmiplerdir. Küfür ve şirk önderlerinin, rasullerle alay etmeleri daha sonraki dönemlerde de devam etmiş, gelen tüm elçilerle alay edilmiş, onların toplumun gözünde düşürmeyle çalımlardır ki bunlardan biri de Fir’avn’dır. Ýstihza; (alay etmek) müşrik ve kâfir istibdat rejimlerinin

davete ilk karpý ¸ýkýp metodudur. Fir'avn da ilk önce bu yola bapvurmup, Hz. Musa (as)'ý kü¸ük d übürmeýe, böylece ona tabi olanlara engel olmaya ¸alýpmýptýr. “Fir'avn kavmine seslenip dedi ki: ‘Ey kavmim, Mýsýr mülkü ve þu altýmdan akýp giden ýrmaklar benim deðil mi, görmüyor musunuz,’ yahut ben, þundan daha hayýrlý deðil miyim; o ki, aþaðýlýk ve nerdeyse söz anlatamayacak durumda!” (Zuhruf, 51-52) Mal ve servetleriyle böbürlenip insanlary hakir gören zalim inkârcýlar, bununla da yetinmeyip el¸ilere iftira ederek alaylaryný sürdürürler. “(Fir’avn) dedi ki: ‘Do ğrusu size gönderilen Rasulü’nüz ger¸ekten mecnundur." (Þuara, 27) “Fir'avn kavminden ileri gelenler dedi ki: ‘Þüphesiz bu, bilgili bir sihirbazdýr,” (A’raf, 109) Alay etmek, acziyetin bir göstergesidir; fikre karpý fikirle cevap veremeyen cahil inkârcýlar, karpýlaryndakini alaya alarak kendilerince bir ¸ýkýp yolu bulmaya ¸alýpmaktadýrlar. Bu, daha sonraki dönemlerde de devam etmiþ, günümüze kadar gelmiþ, kýyamete kadar da devam edecektir. Bu elbette ki Sünnetullahtýr, her Hak batýl mücadelesinde tekrarlanacaktır. “Andolsun senden önce de rasullerle alay edildi, fakat onlardan alay eden kimseleri, kendisiyle alay etmekte olduklary þey kupatýverdi.” (En’am, 10) Hak batýl mücadelesinde küfür ve þirk önderleri, ellerinde bapka bir malzemeleri bulunmadýđý i¸in alaya almakla rasulleri susturacaklaryný ve daveti durduracaklaryný zannediyorlar, bu nedenle de durmadan onlary tedirgin edecek sözler söylüyorlardý. “Þüphesiz yurdunda seni tedirgin ediyorlardý, oradan ¸ýkarmak i¸in; o zaman ¸ok az dýþýnda senin ardýndan kalamazlardý. Rasullerimizden senden önce gönderdiðimiz kimselerin zaten sünnetidir; Bizim sünnetimizde bir deðipiklik bulamazsýn.” (Ýsra, 76-77) Sünnetullahtaki deðipmezlik ilkesi bugün de ge¸erli ve günümüzde de Tevhid erleriyle alay edilmekte, böylece onlary toplumun gözünde dübürerek söyedikleri Tevhidi esaslary dinlememelerini saðlamaya ¸alýpmakta, bu yolla daveti durduracaklaryný zannetmektedirler. Ancak nafile! Bu Tevhidi mücadele, biiznillah Kýyamete dek sürecedir. Tarihi süre¸te davet nasýl ki durmamýpsa, biiznillah yine durmayacak, önceki davet¸iler gibi günümüz davet¸ileri de son nefeslerine kadar bu Tevhidi mücadelelerini sürdüreceklerdir. Bu, Sünnetullahtýr ve Sünnetullahta hi¸bir deðipiklik yoktur. Ynsanlaryn inan¸laryyla fiziksel kusurlary ile ve maddi durumlaryyla alay edenler, elbette bir gün bu yaptýklarýný

anlayacaklar, ancak o günün ipinde okunmuş, okunmuş, okunmuş olacak, pipmanlıklar fayda vermeyecek ve hak ettikleri acıyı azaba sınırlanmışlardır. "Ayetlerim size okundu değil mi, fakat siz onu yalanladınız! Dediler ki: "Rabbimiz, kullarımız; niyetimiz bize galip geldi, dalalete sapan bir kavim olduk; Rabbimiz, bundan kaçın, sonra eğer tekrar dönerseniz artık gerçeğe; biz zalimleriz. Dedi ki: "Defolun oradan ve benimle konuşmayın. Çünkü; phesiz kullarımdan bir grup vardı, diyorlardı ki: "Rabbimiz, iman ettik, bizi bağışla ve bize merhamet et; Sen, merhamet edenlerin en hayırlısıydın. Yıpte siz onları alaya aldınız, hatta size benim zikrimi unutturdu ve siz onlara gılgıldınız." (Mikâtiler, 105-110) O günün gerçeği; apaçık gerçeği, dâvâ, sızlanmalar, itiraflar insanlarla alay edenlere hiçbir fayda sağlamayacaktır. "Sonra nefsin: "Allah yanında kusur edipimden dolayı yazık bana, gerçeğe; ben alay edenlerden idim; demesin." (Zümer, 56) O günün saflar netleşmiş, herkes yaptığına karşılığında hak ettiği mükâfat ya da cezasına almıştır. "Dediler ki: "Bize ne oldu da, kullarımız;lerden saymış olduğumuz adamları gılgıldınız, onları alaya alırdık, yoksa gılgıldınız mi onlardan kaydı! Çünkü; phesiz bu, kesin bir gerçektir, atıp halkın kaçınılmazıdır." (Sad, 62-64) Dünya hayatında Rabbinerine iman etmek, iman ettikten sonra Tevhidi esasları insanlara ulaştırmak yerine iman edenlerle alay eden ya da iman ettikten sonra Tevhidi esasları anlatmak yerine bunu kendileri için bir istisna; kullarımız; insanları kaçınılmazı; mseyip onlarla alay edenler, ipinde o günün gerçeği; tımm aklıyla ile gılgıldanmışlardır. Mıslmanların yapmaları gereken, insanların kaçınılmazı; mseyip onların, hata ve kusurlarını dile dolayış kır ve mükâfatların vasfını kupanarak onlarla alay etmek değil, Tevhidi esasları en güzel biçimde ortaya koyarak insanların bunlara davet etmektir. Risalet tarihinde hiçbir Rasul ve onların izini takip eden Tevhid eri, insanların hata ve kusurlarını dile dolayış onlarla alay etmemiş, onları, Rabbinerini Birlemeye davet etmişlerdir. Günümüz; zede Tevhidi esasların sorumluluğunu üstlenmiş Mıslmanlar da Risalet ünderleri ve Tevhid erleri gibi hareket edip Tevhidi esasları insanlara ulaştırmaya çalışmış, insanların hata ve kusurlarını dillerine dolayış onlarla alay etmemelidirler. Onlara yakışan da budur, bu olmalıdır. Aksi halde diğer insanlardan hiçbir farkları kalmayacaktır. Mıslmanlar, sizler, Tevhidi yapayış anlatın, kır, kır, kır, kır, kır ve fasıkların zelliklerinden olan alay etmekten kaçın, aksi halde sapmış fıska

düpüp eski küfür halinize dönersiniz!
Normal 0 21 false false false NL TR AR-SA

```
/* Style Definitions */ table.MsoNormalTable  
{mso-style-name:"Normal Tablo"; mso-tstyle-rowband-size:0;  
mso-tstyle-colband-size:0; mso-style-noshow:yes; mso-style-priority:99;  
mso-style-parent:""; mso-padding-alt:0cm 5.4pt 0cm 5.4pt;  
mso-para-margin-top:0cm; mso-para-margin-right:0cm;  
mso-para-margin-bottom:8.0pt; mso-para-margin-left:0cm;  
line-height:107%; mso-pagination:widow-orphan; font-size:11.0pt;  
font-family:"Calibri",sans-serif; mso-ascii-font-family:Calibri;  
mso-ascii-theme-font:minor-latin; mso-hansi-font-family:Calibri;  
mso-hansi-theme-font:minor-latin; mso-bidi-font-family:Arial;  
mso-bidi-theme-font:minor-bidi; mso-fareast-language:EN-US;}
```

Bu köpe yazýsýnýn geldigi yer: Kurani Mücahede:

<http://www.mucahede.com>

Bu köpe yazýsý için adres:

[http://www.mucahede.com/modules.php?name=Kose_Yazilari&op=view
article&artid=260](http://www.mucahede.com/modules.php?name=Kose_Yazilari&op=view_article&artid=260)